

МАРИЯ: Някаква вест за леля ми - царица Елена?

АНРИ: Да пишем веднага, ако желаете. В следното послание да запитаме за нея, Конон.

ДЬО БЕТОН: Ще бъде изпълнено, сир.

АНРИ: Нещо друго да ви интересува?

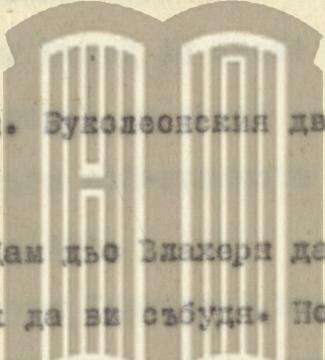
МАРИЯ: Не, благодаря, сир.

АНРИ: Когато замина за сръбския поход, мадам, вие ще останете моя заместница. В трудната работа по ръководството на държавните дела ще ви помога дъс Бетон.

/Дъс Бетон се покланя. Излизат./

З сцена

Константинопол. Византийски дворец. Приемната на Мария.

ОДЕТ: Нотр Дам дъс Виламери да ви дава здраве, мадам. Просветете ми, че дръзнах да ви събудя. Но...

МАРИЯ: Аз бах вече будна, Одет. Да няма пристигнали гончии от пропилеите?

ОДЕТ: Няма нищо, мадам. Твърде е рано съде. Докато императорът стигне до Средец, където ще се съберат войските, докато дойде обратно куриер - има още доста време.

МАРИЯ: А не са ли пристигнали гончии от България?

ОДЕТ: Също не, мадам. Но...

МАРИЯ: Кажете...

ОДЕТ: От два часа съпругата на великия доместик чака в малката приемна и моли да я пусна при вас. Имала никаква важна, неотложна молба.

МАРИЯ: Нека веднага влезе, доки работата е важна.

ОДЕТ: Но това е вече прекалено, мадам... Дори и нощем не ви дават покой...